

Решение № 60455

Номер 60455

Година 23.07.2020

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 22.06

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от

Гергана Кузманова

Гражданско I инстанция дело

номер

20205440100098

по описа за

2020

година

Производството е образувано по искова молба, подадена от [фирма] [населено място], представляван от Д. К. против [фирма] [населено място], представлявано от С. А., в която се твърди от ищеца че е сключил с ответника договор за извършване на превоз, съгласно заявка—договор от 14.08.2018г. за автомобилен превоз изпратен му от ответника. Съгласно горепосоченият договор от него се е изисквало да извърши превоз на стока със собствена автомобилна композиция от [населено място], **** до [населено място], ***. В договора е посочено, че данните за фактуриране ще бъдат и данните на ответника, следователно на същия следвало да издаде фактурата, както и направил и ответника следвало да заплати за направеният от него курс. Съгласно заявеното извършил превоза със собствен на дружеството товарен автомобил е Р.. [рег.номер на МПС] и Р.. № на ремаркетото ****, като доставил превозваната стока на 20.08.2018г. на посочения адрес в договора, където беше оформен и документ за **. Превозът бил извършен на един път, като на ответника била издадена фактура № *** за сумата от 1956,00 лева. За извършеният от ищеца превоз ответника е следвало да заплати задължението по фактурата по банков път до 27.08.2018г., когато бил падежа на фактурата. Стоката, предмет на превоза, е доставена съгласно изискванията на заявката — договор, сключен с ответника, но дължимото се плащане за извършения превоз не е направено от страна на ответника. Поради бездействието на ответника, моли съда да постанови решение, с което ответника да бъде осъден да заплати на ищеца сума в размер на 1956,00лв., представляваща неизплатена главница по фактура № **, ведно е дължима лихва за забава върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението, както и да заплати и мораторна лихва в размер на 282,00 лева, за периода от 27.08.2018г. датата на падежа по фактурата до 28.01.2020г. - датата на подаване на исковата молба пред съда.

Ответникът в срока по чл.131 ГПК. е подал отговор на исковата молба, в който сочи, че исковите суми за главница и лихви са изцяло заплатена на ищеца, за което представя 3 бр. платежни нареждания, ведно с вносни бележки. В с.з. ищецът р.пр. поддържа иска чрез пълномощника си адв. Ч..

Ответникът р.пр. не изпраща представител.

Съдът, след преценка на изложеното в исковата молба и отговора и като обсъди събраните по делото доказателства, направи следните фактически и правни изводи:

По делото няма спор, че страните по делото са били в договорни търговски отношения, породени от

сключен договор за международен превоз на товари от ***, за изпълнението на който ищецът е издал фактура ** за извършения от него превоз на стойност 1956,00 лв. Няма спор, че ответникът е извършил плащане на дължимата сума по фактурата в размер на 1956,00лв. и претендираните лихви за забава размер на 282,00лв. в хода на настоящото дело- с 3 бр. платежни нареждания от 05.02.2020г.,28.02.2020г.,02.03.2020г., представени по делото. Поради настъпило плащане в хода на процеса, към момента на приключване на съдебното дирене вземането на ищеца е погасено поради плащане, който факт, който е от значение за спорното право , настъпил в хода на процеса следва да се вземе предвид на осн.чл.235 ал.3 от ГПК , с оглед на което искът, като неоснователен следва да се отхвърли.

По въпроса за разноските:

Съдът намира, че в процесния случай, не може да намери приложение разпоредбата на чл. 78, ал. 2 ГПК, която изисква кумулативно наличие на две предпоставки, за да бъде освободен ответникът от отговорността за разноски- да не е станал повод за завеждане на делото и да признае иска. В случая ответникът признава иска, но съдът намира, че с поведението си е дал повод за прадявяването му, тъй като плащането на процесните суми за главница и лихви е направено след предявяване на иска.Поради това, ще следва на основание чл.81 във вр. с чл. 78, ал.1 ГПК в полза на ищеца да се присъдят направените по делото разноски в настоящото исково производство, които са в размер на 560,00 лв. разноски в настоящото производство, от които 89,52 лв. за ДТ и 456,00 лв. за адв. възнаграждение.

Съгласно разясненията, дадени в т.5 от ТР № * отговорността за разноски при обезпечаване на иска се реализира при постановяване на решението (по обезпечения иск), с което се разглежда спора по същество и съобразно неговия изход, тъй като временно осъществяването на мярката е постановена с оглед този изход и в защита на правните последици от решението. Следователно, разноските в обезпечителното производство по обезпечаване на бъдещ иск или в хода на висящ исков процес подлежат на възмездяване само в съответното исково производство, чийто предмет са обезпечените искове и съобразно тяхното уважаване или отхвърляне. Цитираното тълкувателно решение разглежда въпроса единствено по отношение на направените в хода на съдебното производство разноски по обезпечението на иска. Съгласно формираната съдебна практика на ВКС разноски, понесени в обезпечително производство, са тези по обезпечаване на бъдещи искове или в хода на висящо исково производство, докато в останалата част / по налагане на допуснатите обезпечителни мерки/ това са разноски, направени по изпълнителното дело, които следва да се съберат чрез съдебния изпълнител / в този смисъл определение № 845 от 05.12.2011г. на ВКС по ч. т. д. № 648/2011 г., I т. о., ТК,.., определение № 876 от 02.12.2014 г. на ВКС по ч. т. д. № 3490/2014 г., I т. о., ТК и др, както и Определение № 336 от 21.07.2016 г. на ВКС по ч. т. д. № 874/2016 г., I т. о., ТК/.

По изложените съображения съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], **, представлявано от управителя Д. Е. К. против [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], ***, представлявано от управителя С. Х. А. иск да бъде осъден ответника да заплати на ищеца сума в размер на 1956,00лв. - главница, представляваща неизплатена сума по фактура № **, както и сума в размер на 282,00 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 27.08.2018г. датата на падежа по фактурата до 28.01.2020г., ведно с лихва за забава върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба-28.01.2020г. до окончателното изплащане на задължението, поради извършено плащане в хода на процеса.

ОСЪЖДА ** с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], ул.** представлявано от управителя С. Х. А. да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], *** представлявано от управителя Д. Е. К. разноските по водене на делото в размер на 560,00лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Смолянски окръжен съд в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: